

43

# המכללה האקדמית נתניה



19296

מדור בחינות

לפני התחלת הבחינה אנא קרא בעיון את ההוראות ומלא את הפרטים בכתב יד ברור: (שים לב, מחברות הבחינה נסרקות למאגר נתונים. יש להקפיד שלא לקפל / לתלוש / לכתוב בצבעים)

מרצה נכבד!

יש למלא את הציון ע"י השחרת המשבצות המתאימות, זאת בנוסף למילוי הציון במספר. במקביל יש לדאוג להעביר את טופס הציונים למדור בחינות.

מחברות המשך חייבות להיות מונחות בצורה עוקבת מתחת למחברת ראשית.

תאריך בדיקה \_\_\_\_\_  
חתימת המרצה \_\_\_\_\_

1. על הנבחן להבחן בחדר בו הינו רשום.

2. בהגיעך לאולם הבחינה – הנח ליד המפקח על הבחינה חפצך האישיים הכוללים: תיקים, ספרים, מחברות ורשימות שונות.

3. אסור להחזיק בהישג יד חומר הקשור לבחינה/לקורס אלא אם הותר הדבר בכתב על ידי המרצה ורק בהתאם למותר.

4. מסור למפקח על הבחינה, תעודת זהות או תעודת סטודנט בתוקף.

5. היציאה מאולם הבחינות לכל מטרה שהיא אסורה בהחלט פרט לנשים בהריון ומי שברשותן אשור רפואי מתאים. נבחן היוצא ללא רשות לא יורשה לחזור ולהמשיך את הבחינה.

6. יש להשמע להוראות המשגיח, אסור לשוחח או לעזוב את המקום או את חדר הבחינה ללא קבלת רשות המשגיח. הפונה בשאלה או בבקשה ירים ידו.

7. תלמיד המקבל לידי שאלון ואין בכוונתו להבחן, חובה עליו למלא פרטיו האישיים ע"ג המחברת. עזב התלמיד את האולם אחרי חלוקת השאלונים או לא מסר את מחברתו עד תום הבחינה או מסר מחברת ריקה דינו כדין נכשל.

8. קריאת השאלון מותרת רק לאחר קבלת רשות המשגיח.

9. יש לכתוב את התשובת בדיו, בכתב ברור ונקי על עמוד אחד של כל דף. אין לכתוב בשוליים. הכותב טיוטה יקדיש לה את הצד הימני של המחברת ואת ההעתקה הנקיה יכתוב בצד השמאלי. את הטיוטה יש למחוק בהעברת קו. אסור לתלוש דפים מן המחברת.

10. עבר הנבחן על תקנות הבחינות, תשלל ממנו הרשות להמשיך בבחינה ויעמד לדין משמעותי.

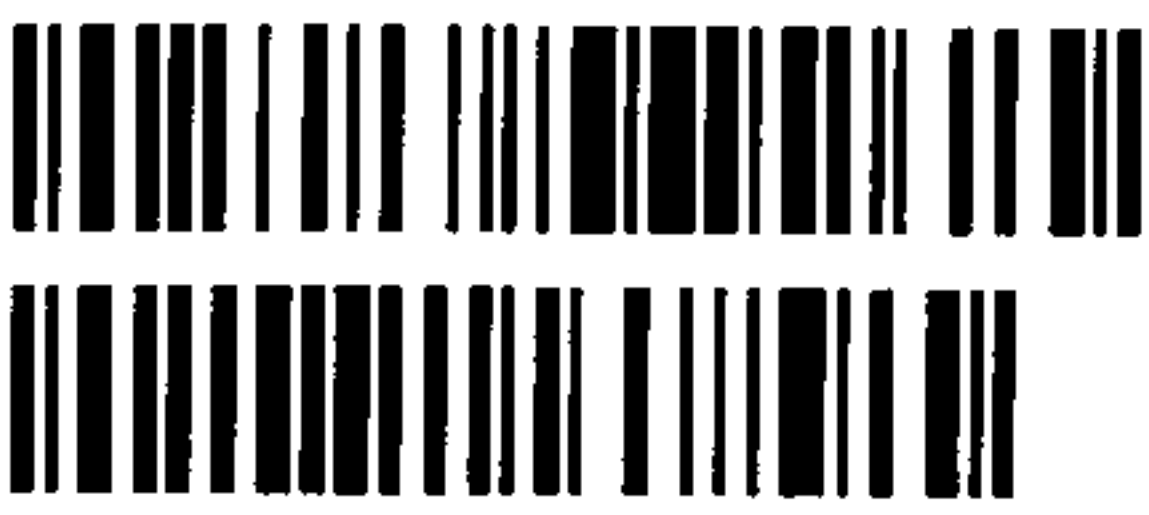
11. משך זמן הבחינה מצויין בראש השאלון. עם הודעת המפקח כי תם הזמן, על הנבחן להפסיק את הכתיבה, למסור את המחברת עם השאלון למשגיח ולצאת מאולם הבחינה.

בהצלחה

אין לכתוב מעבר לקו האדום משני צדי הדף.  
יש לכתוב את הבחינה בעט (כחול / שחור) בלבד.

ציון			
מאות	עשרות	אחדות	
<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	1
	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	2
	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	3
	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	4
	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	5
	<input type="checkbox"/>	<input checked="" type="checkbox"/>	6
	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	7
	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	8
	<input checked="" type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	9
	<input type="checkbox"/>	<input type="checkbox"/>	0

שנה ל - תש"פ  
סמסטר א מועד א  
ביה"ס משפטים מס' הקורס  
שם המרצה פרופ' צייטש צ"י גלברג  
שם הקורס משפטים  
מבחן חלק  
תאריך הבחינה 23.02.2012



שים לב! השוליים יחתכו לפני הסריקה. לכן, חל איסור מוחלט לכתוב כ



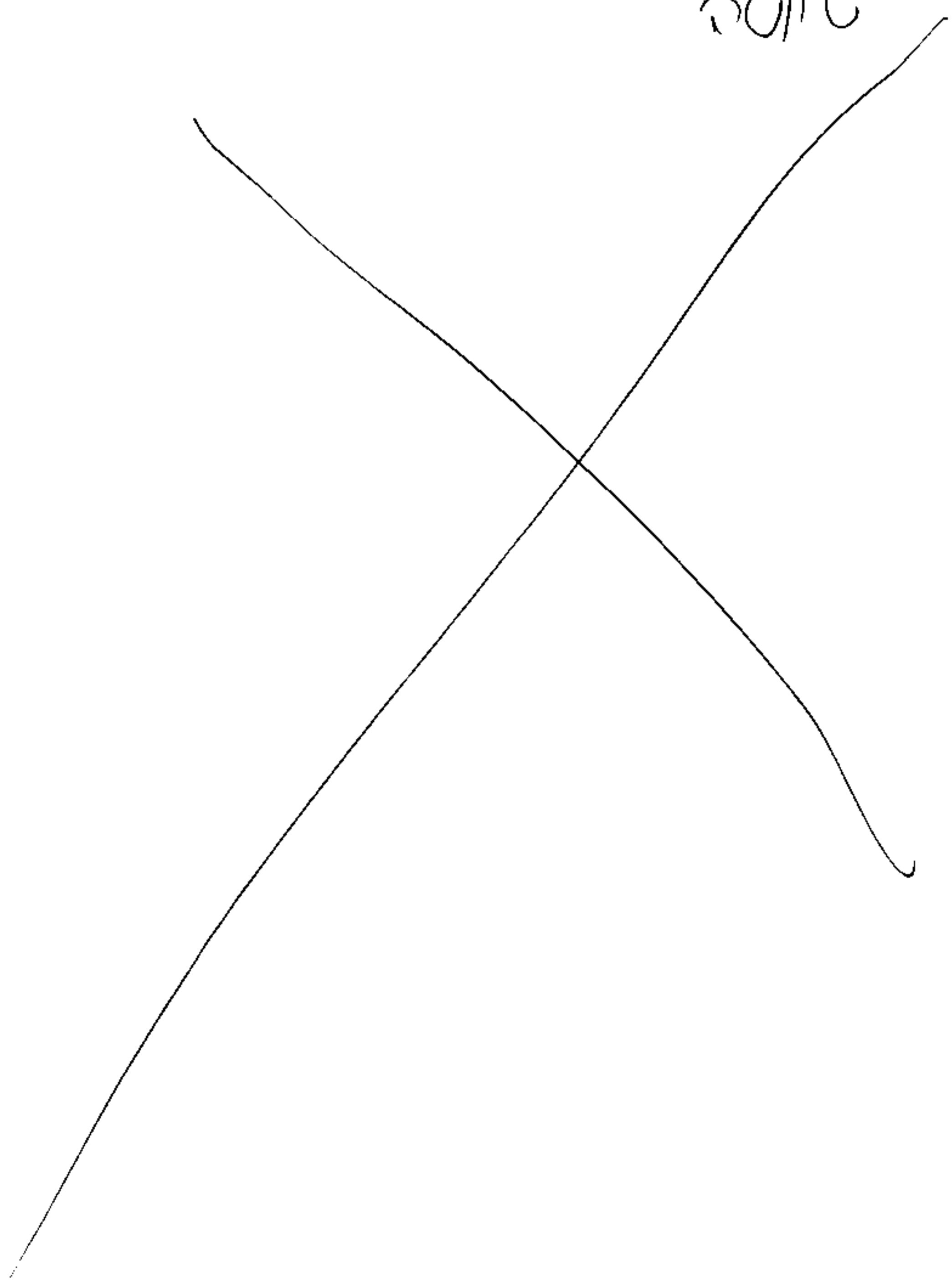
טבלת ניקוד

ניקוד בפועל	ניקוד מרבי	הסעיף בפירוט
		שאלה 1
5	5	א1
3	5	א2
2	2	א3
3	3	א4
0	3	א5
10	10	א6
10	10	א7
2	2	א8
0	5(בנוס)	א9
8	9	ב1
5	5(בנוס)	ב2
2	2	ב3
0	2	ב4
2	2	ב5
0	5(בנוס)	ב6
6	6	ג1
3	4	ג2
0	2	ג3
6	6	ג4
2	2	ג5
		שאלה 2
5	10	א
10	10	ב
7	2	ג
6	6	ד
5	5	נק' בשיקול דעת
96		סה"כ*

הניקוד המרבי הניתן לצבירה לא יעלה על 100.



20110



ט"ו

השאלה המשפטית היא נכרת מצד, היאם יכחז היא אמל את החוזה בש טאה.

לוא: הוצה - היא יסא כי אומא המדורחור היו הוצה אומא נבמ ~~הוצה אשיון סולר שאייר דלג אין חוצה מחייב.~~

ג"ד - היא יסא כי החוצה אינו תקן מפני שא אמר בצלמ (קצר - ביהוש לא נא נאן זנסג ז"ד)

למינת הוצה משתקמת נוציות וכו' איכור יחסים משפטיים אך המקרה הנבון אמר בצלמ

מטלות שטעה בצמח (שלא היה א הוצה השני הצלמ) היא יסא כי החונרת ס"טה לפי כשאמנה  
שלא ימצא מחיר טוב יותר אכנס הוצה.

סופר - טנהל הסופר יסא כי כאשר מוצא מחור לא אמר מוצר או הוצה, האזמ אושה את שיקויו ככזו

זהותם בצמח אם תקנית את המוצר או לא וכן ששם א המוצר לה היה קימוו בדקן של המנחמ  
(המשאם). המוכרת אכן דברה אמר ביחס למחיר הכוסם בשוק, בחנות לו הוא נאמר במחור לזו נאוג.

יא יסא - ~~המכרה בצמח~~ כי נפלה טאה וכלל הנאמן שהבט בשלם המחיר שהוא זנעז ליענו היה 96 (תק)

ואמירו הוצה שלו הייתה זכהי המחיר המסויים/ספציפי וכן אמר בצלמ, הוא טעה האום לה

וכאן קין מלונין לסאל את העסקה וזה שיה את כספו. (ס"זן לסאל) שלא היה א הוצה השני הצלמ ט"א (ב) שיקוזי <sup>ביחוש</sup> ~~שיקוזי~~.

המכרה: מפני יסא כי ~~המכרה~~ המחיר היה אלוי לקוח בשלם הצול אצור, אחריוט של היא הוא להבין  
צמח ואזמ במכ וכו' צלמ ציין לקוח אחריית א מחשיו.

מש"ד. תו"א - מו"א

קביטאי נ' מנשקד - ריכור מסויימות, חגימת תקונם.  
צנצנבך - דימך משויימות - הפרטים א"צ אוקיקאיא, יסע סיקיאיא.  
ב

~~ועל אסקה לאור ענין חוצה למטה בין הצדדים~~

### סעיף 2 - מצביא

(א) מצביא יספק כי אומנם מוצר מחיר הוא באשר הצעה והתנהגות ורצונן מצדדים או כוונה ליצור יחסים משפטיים אך במקרה  
 הנ"ל החובה אינו תקף מפני שיאר הצעה ביחס הצעה והמחיר של הנושם (מסוימות) ביחס למחיר שונה מהמחיר  
 שהנושם נמכר בתנאי וזמן לא אחר הצעה ביחס אסקה הקוקרטיבית. (פס"ד קידור נ' אתרים) לא ניתן לנסות  
 ליישם את אדם. הפושט <sup>על ידי התחבט/התחבטות</sup> נקבע לפי צליל הרוב הינו מחסן אוביקטיבי המעלה וסודות סובייקטיביים  
 ואומנם על פני האדם הסבור היות מבוסס מוצר ומסוק כן הייתה אסקה ונכרת חובה והגבלה/הגבלות  
 שונה חקיקה/הגבלות אך יש לבחון את המקרה הספציפי, הגנהילוג הצדדים לפני ואחר כחוג  
 החובה ואדם סבור שהיה יוצר את הנסיבות היה מסובן כי לא אחר הצעה ומסובן שאין חובה מחייב.  
 מנכ"ל הפורום יספק: כאשר מוצר מוצר ואין מחיר זו הצעה מסוימת די (סעיף 2 לחוק - החובות - הצעה)  
 (כאדם/הקונה עושה את שיקולו הנבי והחייב בעצמו אם לקנות את המוצר או לא וכאדם בר צליל וכאדם  
 יש אלו להבין כי המקימו כל המעשים (הצעה, מסוימות, ג"ד) אדם אכן חובה מחייב! אמירת הצעה הינה  
 יסוד אוביקטיבי ואין במקרה דמך לבחון את פסטי האותף המסוייב. מה אבני ג'ר של מנכ"ל

לא יספק: המוכרת נאשה אתיו וארחה זו לחשוב כי המחיר "מחיר מצאה" ושלל ומצא מחיר טוב יותר ובין  
 זכמה זו להבין את המציאות/כאופן שאין צד כבי ~~המחיר~~ כן שהבין שהמחיר  
 מעולם: שכמה זנעז עינו הינו המחיר האומית של הנושם. ~~מסובן~~ כנסל, חזר איא מיד אחר  
 מנכ"ל יספק: ~~המחיר~~ היכשה זמנית מפני שהבין את הימנו הפשויה שצעה  
 בכדי סליל (סעיף 4 ב) שצעה מסוימת ויצרת הצד השני - סיהמ"ש ידשה איצון אינסופים בין הצדדים  
 ויכול שיחייב זכמה החובה משיקולו צדק, במקרה דמך הנפק שיאר לפני הקונה אצול יוגר מאשר  
 אם תבוא העסקה והמוצר יותצר עפ"י. יספק שצו סליל וסודות היווצר לשונש העסקה.  
 מנכ"ל יספק - אין זו סליל וסודות, סליל של איא הינו סליל שאינה אלא <sup>הצעה</sup> העסקה, <sup>הסדר הביתן הסיכון</sup>  
 כוונת בואר ביצע הכבישה, (המוררת המילצת לא הייתה מוצעת לפי שחיים מתעב צעה חר  
 בינם היורה אברים רבים נהלים לפנק את ראייתיהם טענות ואכן לא היה עליה לצליל כי איא  
 נכש העסקה בעלת. ל"א הקבלה היה רגוב שאין החלז כפפי ואין אפשרת לכסא או רכיש המוצר.  
 הכל היה אלו וליא נעשה פה צבר הכבישה/העליל/למפל עזבנת טפני (וקונו. והשטתי של לא שאל וייצא קוצם דין  
 איא יספק: את הקבלה עליה נגובים געוים אלו קיבל אחר הגלום, היה א המוכרת בקופה  
 תומר עו לא לפני הגלום באשראו ומחובתה היה לנשם זאת. לכו חוסר גו"ל (סעיף 2 לחוק)  
 מצד מציינת (התורה) הוציא זו שלא יוש זכמה שער הגבולה הרכישה, כאם היה נומר  
 היה מוצר את המחיר ולר יותר למדיין. וזכמה גו"ל חלה א פאצם כס מו"מ (ספקטור ש' איש צד

Vertical line on the left side of the page.

Small horizontal mark at the bottom left corner.

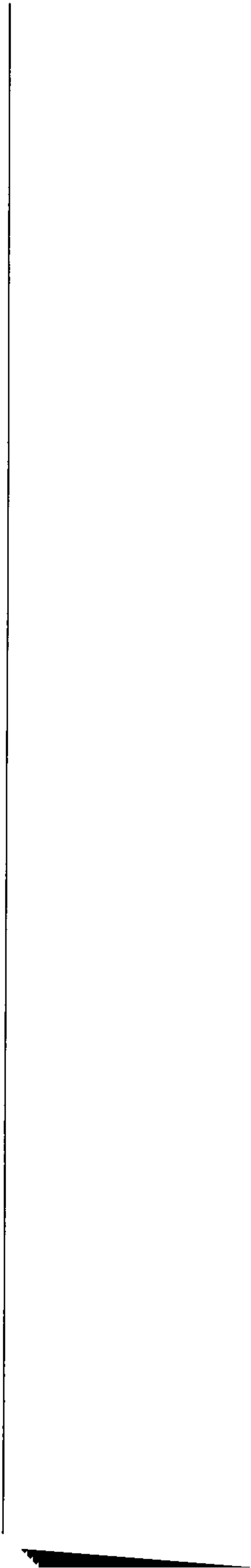


מימא. איא יסאן בעסן כי תכר תוך למן סבור (כרעל שיזה א האת) וכמוכן שחא הסלר  
תא היה מתקשר בחצה הנית. הוא חזר באופן מיפי כשנעלז לו שטעה ואין הוא צורט יותר מאושר  
שמנכ"ל הפארם יכין כי נעשתה פה סלזר משמעותית לפיו, תולד היה יודע א המתור מלחם  
תא היה מתקשר בעסקה סמחור שכזה אינן יכנו להרשות לעצמו לסכסכ. מקש מהמנכ"ל  
שיפיה לפיו הוין ויכין כי יאן נעשתה סלזר עלויג/הנסיבות שאינה אלא כרצונו/העסקה  
בערך לשווי של המוצר שיזה כי אינן שווה את סמחור (מבחנו של צדקי וק. פריזין הליז  
לנסיכון החוץ) אין לא סלזר שיזה בעלמך כי יום זרעש את הקושם סמחור לזו יאר  
לכך הגמרט אולא אך וז וק צאור הנסיבות שהכין את המצטולת באופן שפוי.  
יש צדין לשסעק 41(ב) גיהג'ש וכו' תחוב את כדד שטלל בפיונים. איסום - במקרה צמ, ו  
~~צדתי~~ צדתי הטוישיג הויו שפחחג שהמכרה לא עשתה משה לא הוין אלו פלה לים מדיניא  
כתמכרה שאין כיה פאם חנקו, מן הוואן, והצדק והמוסר לקטז את בעסקה מפי שחמכרה  
לא יארכם פ נפק מפי ומצומג לאג לאצם פתו שיכנו זהויר שמצוי בקשויים פלויים  
יש תשיבות ככה ומשמעוטיג איסום של ספ שיח ולכן לעית צלטי יש אסל את הוואו  
וזהשים זם צד אג ככשו (כסל זיא קושם אפארם) זאו חווק פיונים של אל 33.  
סלעט של איא אומנס הייתה כאתרעמ אך הויו באוג בעקיקוג אורם לר שלפדע הוואין סממך  
שכאנו נאמר בפדעמ אגרי המתור ששלה ויש במקרה לזו להחשק הנסיבות המקרה  
ולכאז עסקה שבה לא יארכ נפק רק לאיש מהדפפויסי.

Vertical line on the left side of the page.

Small horizontal line at the bottom left corner.





א) אילו איז היה נכד שרש בולט מתנה עמור חברתו, חוק הרשור והאופוטוסיס  
 באי תמונה מקטינים ופסתי פין עבצ (באלור מסוימת מטרה זרין איהם והם גלי כמת  
 היכון של העסקה. ע"ס חוק הרשור סאל 2 קנשרת הפעולות משפטיות (ככיתת חצה -  
 קשית בולט) ושה לא אדם ומכד שהעבדה כנות לעתוק/ פ"ד של היה"ש. המקרה דג  
 הולכה כנות של איז נכד/ סאל 3 (מקסאל אר איז בן ה- 17 נקטין (אדם שלו  
 מלאו לו 18 שנים. ישנו רמת הלנה שונה ביתם הפעולת הקטין וע"פ סאל 5 רמת כשה  
 ביטול (פעולה בלי הסכמת הנכד ניתנת לפסול) במידה ולא היה אישור ההורה/ צד נמך זכס  
 הפעולה (רמת המוד) אן סאל 6 - ס"ל/פעולה - פעולה משפטית של/ קטין שזכרם של  
 קטינים באתר לעשות (זקנה בוסם לחמה ציום האהבה היא פעולה משפטיות זקטין)  
 אינה נמך זכסוף כאמר סאל 5. במדינת ישראל היום, סאל 6 (נא) פעולות  
 כאלו - קטין שרש נכס באשכח - אין לה גוקף זה אן המורה הסעיפים 5 ו-6  
 משום, בעקבות שהקניה עשה באשראי (רמת הלנה לעולה בחד) אין לה גוקף  
 זמרת שקטינים באתר זקנת בוסם לחמה וסאל 6 אן אבה כן אוד לא באו עין  
 אישור נצמול/ זכין במידה היא אישר ההורה מוקדם או למפן העסקה כשה חשוק זכין  
 שבעצת חוק זיע מחוננה והיה העסק הפוך - סאל 6 חוק הרשור יאמר על סאל  
 ע"ס) ופעולה שקטין ישה וקטינים קעו לעלם לעשותה תהיה עקבה אפילו אם עשה  
 באשראי. מכאן שהעסקה תבוא מפני שאי קטין ודעה סאל (במידה היא אישר הורה)  
 זמו אישר העסקה כשה. ~~העסקה~~ (void).

(ל) 3 160 חתונה חזרה מן ההצלה -

המפיע ראוי לחזור בו מהצעתו באמצעות הוצעה לניכוד אך בתנאי שהופעתו תהיה (אם לא) אחרת  
לניכוד לפי שניכוד ~~אין~~ ענין הופעת קיבוץ. העולה נתן מעידה על גורם השאר  
התקופה באנגליה על ימים אלו, המסמכת היא שביד

א) סעיף 3 לחוק, חברה מן ההצלה - המצב רשאי לחזור בו מהצעת האמצע הוצעה לניצח אך  
 כמובן שהצעת תורתו בו מן ההצלה הייתה לניצח (מסרה תורת המסירה - מססיק שנשא  
 ורביע למשיב/צנאר כביגו אם אם לא נמח את המכתב לפני, וכאבד לפני שהניצח דצמו לא  
<sup>סעיף 3(א)</sup>  
נתן הוצעת קיבול, העולה עת מלצה 4 מורה השאור (התקבלה באמצעה עד ימים אלו,  
 המשמעה - הייא שבראש להניצח שלח הוצעת קיבול אפילו אם לא הוצעה למצעה, אין  
 (המציע יכול לחזור בו מהצעתו. (וחוקי<sup>החוק</sup> לא לאזן בין אינטרסים של ניצצים ומקרה  
 כ"כ מן הניצח, כביגו שלח את קיבולו אין "דבר חזיה" מההנחה שהאזן,  
 הוציא נססים וכרו ודרך הנעג אמרו) "ששילש את המכתב" יש להגן עליו והאזע  
 לא ינב לחזור בו. במקרה של סעיף (ב) הוצעה קצת חוזרת או קביעת מוצע זהו הוצעה  
 הוא ע"ס תורת המסירה - המציע לא יוכל לחזור בו לאחר שנמסרה הוצעה. <sup>כ"כ</sup>  
 (ב) סעיף 4 לחוק"ח - חברה מן הקיבול - הניצח יהיה רשאי לחזור בו מהוצעת הקיבול  
 בהוצעה למציע אך רק בגישו שהוצעת החלטה של הניצח נמסרה (תורת המסירה  
 מססיק שהייתה לדוארו תביג ויא נקראה) למציע לפני שנמסרה לו הוצעת הקיבול  
 או לחילופין נעצף על קיבול ע"ס סעיף 4(א) בדבר של הגנפיות. סעיף זה מן ה  
 כמציע (איוצון אינטרסים). אם קיבולתי הוצעה ושלחתי כצנאר הוצעת קיבול (נניח שתגיד לאחר  
 יומיים - שלושה) אך לפני שנמסרה הגקשרתי והוצאתי סלפונית / פקס - אמצע מודי  
 שיני חוזרת כי את רשאי לחזור מן הקיבול לפני שההנחה היא שם מצד המציע  
 לא יוצף מ הוצעת הקיבול היצבר לא יפגע בו / הוצאתי סלפונית - ההצעת קיבול  
 שתגיד תפקד (סעיף 4(א)) במקרה של קיבול בהגנפיה שלחו - חת הצטר, כאם לא יוצף  
 כמציע מ קיבולתי תוך כפיו הגנפיה (תטיג צגל בהיותו / ששט או פ דין שסוכחה בין הציצים)  
 כ מצד הוצאתי מ חברה מתקיימת לפני שמה את ההגנפיה רשאי את אבט / הצטר לא יפגע  
 בו.

ב) בפס"ד ספקטור נ' צנפתי - השופט אשר בעל מילוט אמר כי הם החוקים הקובעים לסעיף 4  
 מוצבת העולה מצד/ניצח עלומר מצד אדם ספציפי. בסעיף 4 לחוק"ח כמסקנה העולה אדם!  
 העולה אדם מתייחס לאונישג כלה ומסעל לה אומר השופט כי נצרת חובת נט"ל מל אדם  
 ככל מצב, אם כושר אדם מצד הוצעה / ניצח מקבל הוצעה - צדדק תפא בתו"ל יושר (האינול!  
 לכו עין תבנת לחברה סבה יותר (והבסס של ציני החוזים - יושר ומסר תבנת לצדק חברה תקינה.

Vertical line on the left side of the page.

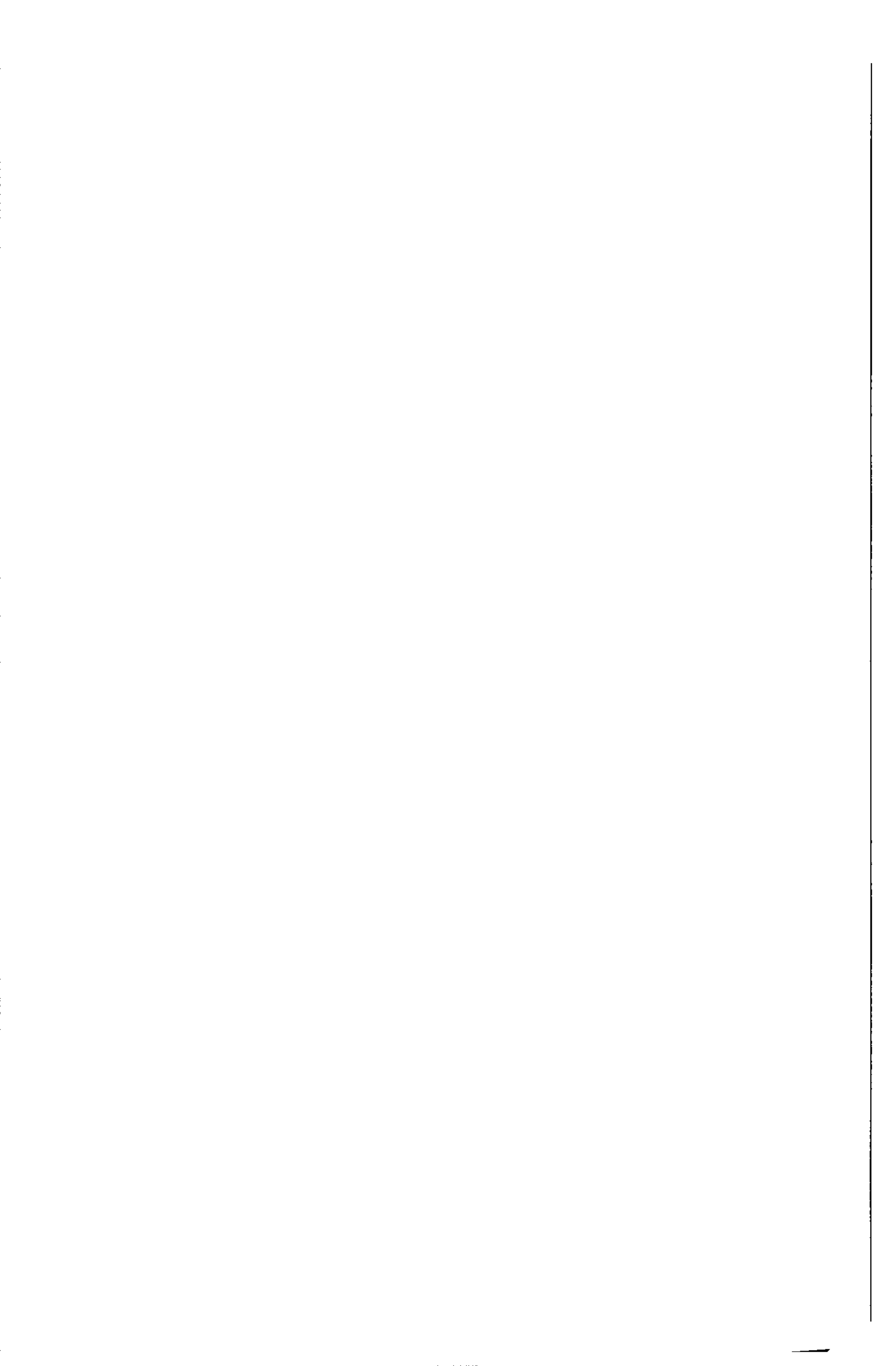
Small horizontal mark at the bottom left corner.



דמיון אף בפס"ד תשובה נ' בר נתן. נקבלה הצלה הזאת חובת והצדדים קבלו שהצעה תעשה ס"ט בדיוור השם  
 בחיבה אין ע"א קבלו פירך וחדש מן הדין והדין היה נתן אל שפניו. הוחלט בפס"ד שתעשה או נהל בחוסר תע"ו  
 כאשר לאמר שיפס שביתת מאותן זמנתי כו' והצדדים שנישמה קדוה השם, וברמת עשי לאת כפינ בטלפון  
 והפוע שצדדין תבטל, עדיין היושיר תעשה בחוסר תעם זה ל"בנות" ה' בר נתן או או החלה מההצעה.  
 (ד) מנה סעיף 8 לחוק המקרקעין יש צורך ט' ההסכם יעשה בכתב וכלו תנאי אגוקפו (צויה כתיב  
 מהותית) בפס"ד ארוסמן נ' בידתמן קבלו להושוני לאתו (שנתיים) מתקנת חוליה חתן טלוי ט' צרישת הונת  
 בתקנתין היא מהותית ותנאי אגוקף והסובה אף שלסקווג הטקיקסין לא יעשו כחופצו וחספי סלסקה  
 ככל בפ"כ בה' שווי כספי רב ויש לפון א' בצדדים וניצור מאין חתן בין שם העו"מ זכיתג החלצה  
 והצדדים יואו א' הנתב, בלתי נעלים עוחסור מוזים, (סמות רצונה וכו'. בפס"ד קפולסקי נ' שני ארון  
 אף נקבע כי צרישת הנתב יש אם תנאים של שיפילו כחוצה פטוי אובה מהותיים כגטו אף: שמוצ צצצ'ז  
 תשוב נים, העצאת ומיסיס, מסורה העקוה וכו'. העטרה של השופט הייתה אמנד ע"ה ראו תביעות הוצרת  
 הסיוע אין הצטר נתברר פטלוי. אלה תביעות הוגשו לקב הצרישות העמיתות ס' אדם שיהי מאותן ניסב  
 להוכיח כיתו קיימים ס' הפס"ד במסרה להשתמר מחזום. לכן ה"א' שלב הריכון לאמצע שנת ה'ש"ד  
 תיקוטרסוף שעת ה-8. נתן למוד מהפסקה שהיו מקרים רבים כפון רמיטוי נ' מושקד להמתא שרן  
 מתמת המוכר נעקק אצוין חגימה א ססק מקרקעין האחר מכן בפס"ד אזויס אפלו נתן לאו חגימה טל  
 והחוצה עיה תקן! בשלב שאלה אל החלט כי חגימה אונה תנאי אגוקף דסקת מקרקעין וכי חגימה שצנע  
 וכתיה לעסק ה' אילת צעת ורצוה אך העצרה לא מוד צווקא א' או חגימה צעת. העוש חגימה  
 שו"ך המשפ הצמן זיוסוף א' צ', נתן תראות אל בפס"ד כחופי וכחוקט - יסרת חגימה הפעל  
 הסובייקטיב בתקן - חגימה יאו צווקא מעצה א' א' יש אמתין מחכף אופן אוביקטיבו יא' הנסיבות והצדדים.  
 איסיכום: רעסיקני הישתגע מאוד המשפ השניס, האבר חותמה הפטי"ר כתנאי אגוקפו א' חוצה (מקרקעין  
 וביתים יאו יש שנה של פס"ד שאוסרו / לא אושו ססקווג רמוג' אם כה' צר חגימה. מכן שחצה  
 א' אמירת ציורה יכיל שינה תקן חאו תפחה, אף לא של איש מהצדדים ולאת העקבות  
 הריכון הימשחתי בצרישג בכתב היחלטה.

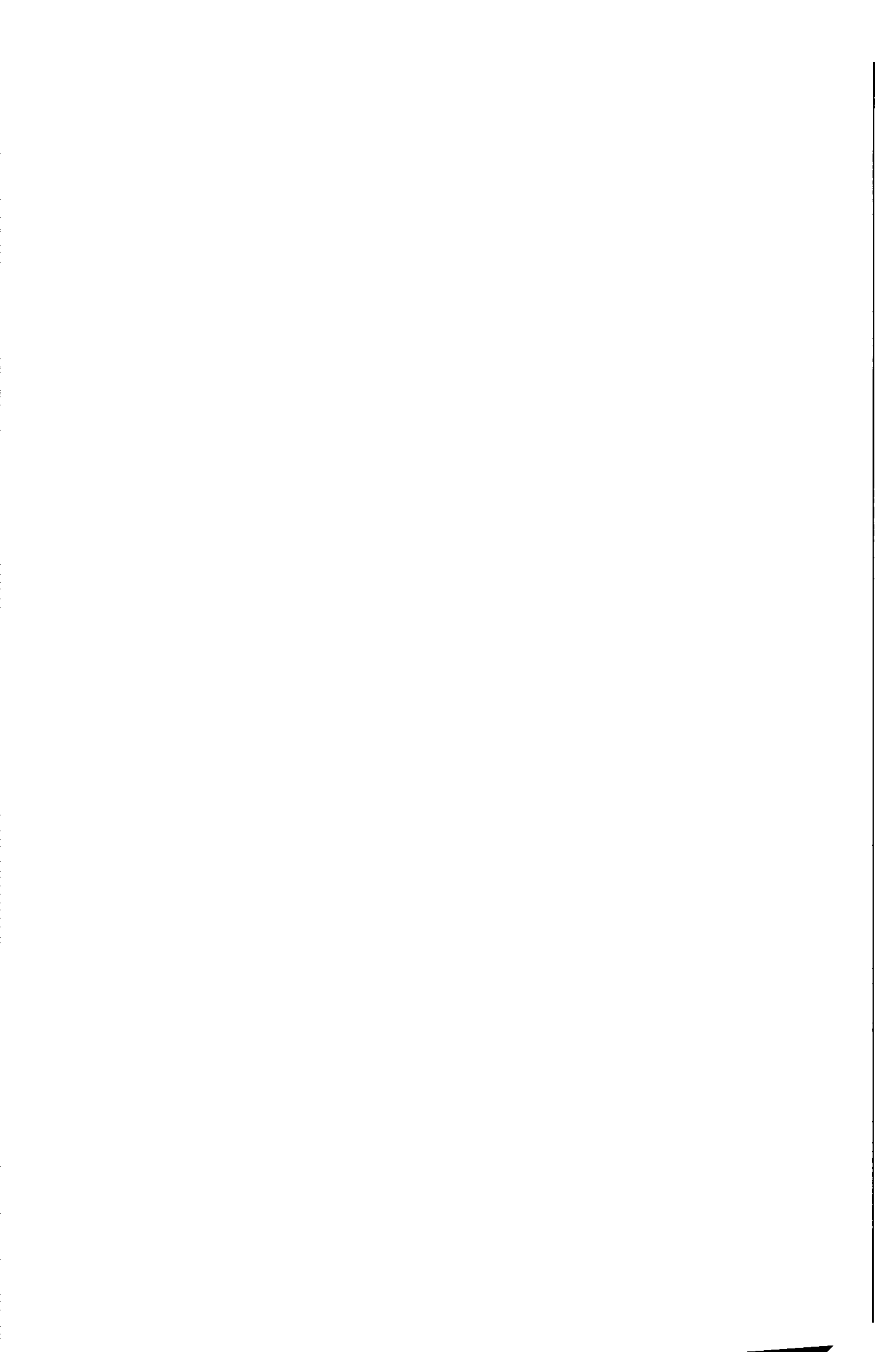
Vertical line on the left side of the page.





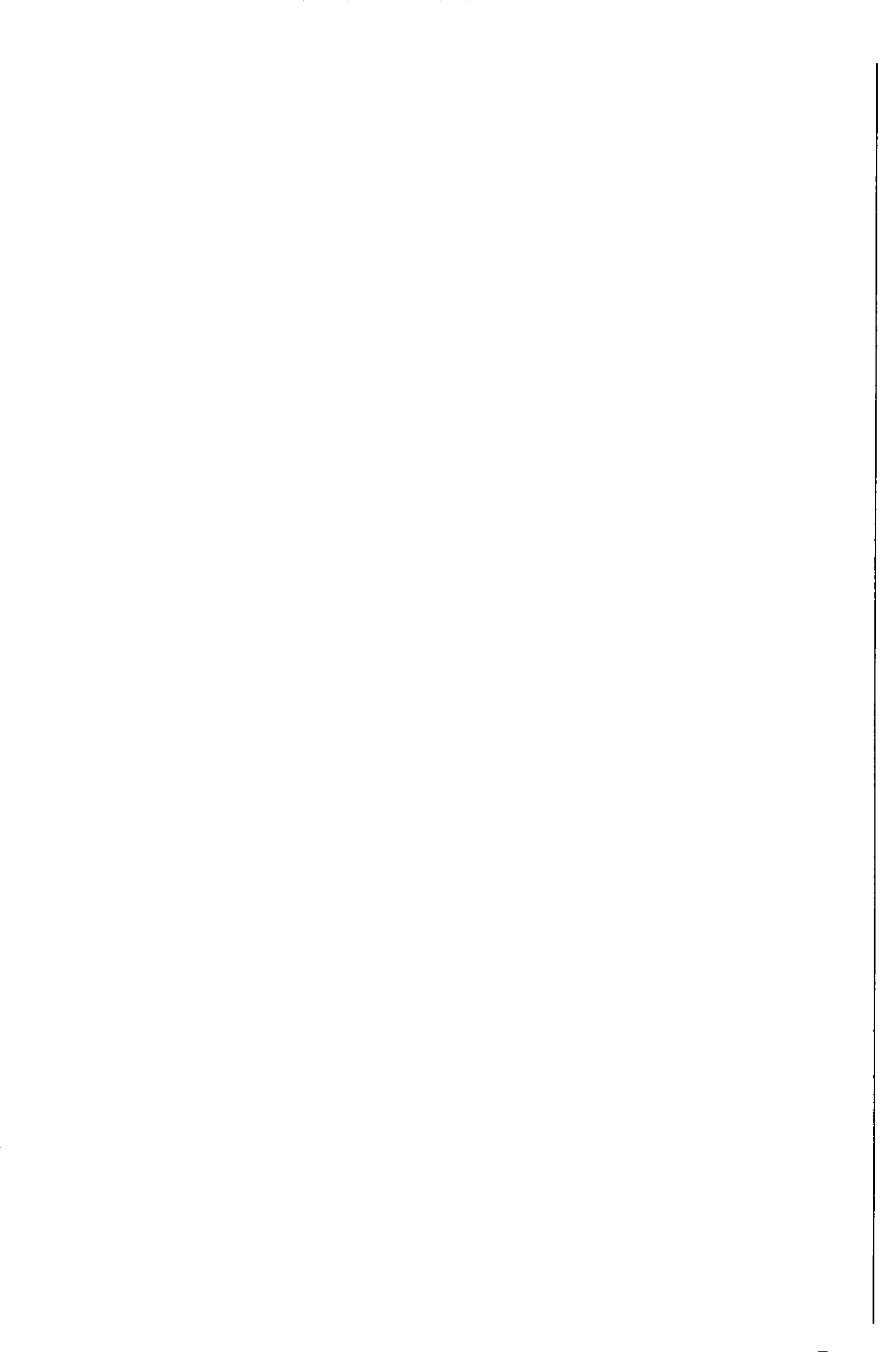
Vertical line on the left side of the page.





Vertical line on the left side of the page.

Small horizontal mark at the bottom left corner.



Vertical line on the left side of the page.

Horizontal line at the bottom left corner.



